

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deveto vijeće)

12. rujna 2018.*

„Javna služba – Privremeno osoblje – Postupak zapošljavanja – Interni natječaj – Sastavljanje rezervne liste radi zapošljavanja asistenata – Uvjet sudjelovanja vezan za zahtjev za neprekinutu aktivnost tijekom dvanaest mjeseci prije isteka roka za podnošenje prijave – Dopust za osobne potrebe – Uskraćivanje sudjelovanja u testiranjima na natječaju”

U predmetu T-73/17,

RS, bivši član privremenog osoblja Europske komisije, kojeg zastupaju S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju G. Berscheid i L. Radu Bouyon, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje odluke povjerenstva za odabir na internom natječaju COM/02/AST/16 (AST 2) o odbijanju tužiteljeve prijave i, s druge strane, naknada štete koju je navodno pretrpio,

OPĆI SUD (deveto vijeće),

u sastavu: S. Gervasoni, predsjednik, K. Kowalik-Bańczyk i C. Mac Eochaidh (izvjestitelj), suci,

tajnik: M. Marescaux, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 18. siječnja 2018.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj RS radio je između 16. lipnja 2010. i 15. lipnja 2013. u Europskoj komisiji u svojstvu člana ugovornog osoblja funkcijske skupine III. Od 16. lipnja 2013. do 15. lipnja 2016. izvršavao je dužnosti u svojstvu člana privremenog osoblja na temelju ugovora sklopljenog na temelju članka 2. točke (b) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (u daljnjem tekstu: Uvjeti zaposlenja).
- 2 Tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora o radu odobrilo je od 1. listopada do 30. studenoga 2015. tužitelju neplaćeni dopust na temelju članka 17. Uvjeta zaposlenja.
- 3 Komisija je 9. veljače 2016. objavila obavijest o internom natječaju temeljenom na testovima radi dobivanja popisa uspješnih kandidata za zapošljavanje tajnika/administrativnih službenika u razredu 2 (AST/SC 2) asistenata u razredu 2 (AST 2) i administratora u razredu 6 (AD 6) (u daljnjem tekstu: obavijest o natječaju). Ta tri natječaja označena su kako slijedi: COM/01/AST-SC/16 (AST/SC 2) – Tajnici/administrativni službenici, COM/02/AST/16 (AST 2) – Asistenti i COM/03/AD/16 (AD 6) – Administratori.
- 4 U glavi III., naslovljenoj „Prihvatljivost”, njezinu članku 2.1. obavijesti o natječaju bilo je predviđeno sljedeće u pogledu administrativnog statusa kandidata:

„Morate:

- (a) imati radni staž u trajanju od najmanje 42 mjeseca, ne nužno uzastopna, u svojstvu dužnosnika, člana privremenog osoblja ili člana ugovornog osoblja u Komisiji; razdoblja zaposlenja navršena unutar agencija ili drugih institucija ne uzimaju se u obzir; razdoblja zaposlenja navršena unutar Komisije u svojstvu privremenog službenika, člana pomoćnog osoblja, lokalnog osoblja ili upućenog nacionalnog stručnjaka (UNS) ne uzimaju se u obzir.
 - (b) biti najmanje dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja elektroničke prijave zaposleni u svojstvu dužnosnika, člana privremenog osoblja ili člana ugovornog osoblja u Komisiji; tijekom tih dvanaest mjeseci morate imati administrativni status „aktivna služba”, „dopust za služenje vojnog roka”, „roditeljski ili obiteljski dopust”, „upućivanje u interesu službe” ili „upućivanje na zahtjev” (tijekom prvih šest mjeseci od upućivanja na zahtjev), u skladu s člancima 37. i sljedećima [Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije.]”
- 5 Tužitelj je neodređenog datuma bio kandidat na internom natječaju COM/02/AST/16 (AST 2).
 - 6 Odbor za odabir na internom natječaju COM/02/AST/16 (AST 2) je 11. travnja 2016. obavijestio tužitelja o svojoj odluci kojom odbija njegovu prijavu (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) jer ne ispunjava uvjet utvrđen u obavijesti o natječaju, a kojim se zahtijeva „provesti najmanje dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja elektroničke prijave u administrativnom statusu „aktivna služba”, na „dopustu za služenje vojnog roka”, „roditeljskom ili obiteljskom dopustu”, „upućivanju u interesu službe” ili „upućivanju na zahtjev” (tijekom prvih šest mjeseci od upućivanja na zahtjev), u skladu s člancima 37. i sljedećima [Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije]” (u daljnjem tekstu: sporni uvjet).
 - 7 Tužitelj je podnio žalbu protiv pobijane odluke 11. srpnja 2016.
 - 8 Odlukom od 21. listopada 2016., koja je 24. listopada dostavljena tužitelju, tijelo za imenovanje odbilo je njegovu žalbu te je prosljedilo svoju odluku svojim vijećima.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 9 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 3. veljače 2017. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 10 Dopisom od 3. veljače 2017. tužitelj je zatražio, s jedne strane, anonimnost u skladu s člankom 66. Poslovnika Općeg suda i, s druge strane, spajanje njegova predmeta s predmetom T-55/17, Healy/Komisija, zbog njihove povezanosti u skladu s člankom 68. tog poslovnika.
- 11 Dopisom od 15. veljače 2017. tužitelj i Komisija pozvani su da podnesu svoja očitovanja o mogućem spajanju ovog predmeta i predmetâ T-55/17, Healy/Komisija, i T-79/17, Schoonjans/Komisija.
- 12 Dopisom od 23. veljače 2017. tužitelj je izrazio svoje slaganje sa spajanjem ovog predmeta i predmetâ T-55/17, Healy/Komisija, i T-79/17, Schoonjans/Komisija, i nije zatražio povjerljivo postupanje s podacima sadržanima u postupovnim aktima i elementima iz spisa.
- 13 Komisija je 4. travnja 2017. podnijela odgovor na tužbu.
- 14 Odlukom od 6. travnja 2017. Opći sud prihvatio je zahtjev za anonimnost koji je podnio tužitelj.
- 15 Dopisom od 18. svibnja 2017. tužitelj se odrekao prava na podnošenje replike.
- 16 Dopisom od 30. svibnja 2017. tužitelj je zatražio održavanje rasprave.
- 17 Odlukom od 14. studenoga 2017. predsjednik devetog vijeća Općeg suda odlučio je da ovaj predmet neće spojiti s predmetima T-55/17, Healy/Komisija, i T-79/17, Schoonjans/Komisija.
- 18 Izlaganja stranaka i njihovi odgovori na pitanja koja je postavio Opći sud saslušani su na raspravi 18. siječnja 2018.
- 19 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
 - poništi pobijanu odluku;
 - naloži Komisiji plaćanje iznosa od 5000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete;
 - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 20 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
 - odbije tužbu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Zahtjev za poništenje

Argumenti stranaka

- 21 U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog koji se u biti odnosi na prigovor nezakonitosti obavijesti o natječaju vezano uz to da se spornim uvjetom, na kojem se temelji pobijana odluka, povređuju, s jedne strane, članak 24.a i članak 27. prvi stavak Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) i, s druge strane, načelo jednakog postupanja.
- 22 Prema tužiteljevu mišljenju, iz članka 29. Pravilnika o osoblju proizlazi da su interni natječaji institucija otvoreni za sve osobe koje rade za nju, uključujući privremeno osoblje, i da svaka iznimka od tog načela mora biti propisno obrazložena s obzirom na interes službe.
- 23 Za tužitelja nije sporno da je bio u službi Komisije u trenutku podnošenja prijave i razmatranja njegove prijave na interni natječaj COM/02/AST/16 (AST 2). Tužitelj također smatra da je to prvi put da je Komisija tumačila uvjet za kandidata da „bude u službi institucije” tako da se nalazi u administrativnom statusu aktivne službe (ili u bilo kojoj od situacija dopusta iz obavijesti o natječaju) tijekom dvanaest mjeseci prije zatvaranja prijave na natječaj.
- 24 Suprotno onome što je ustvrdilo tijelo za imenovanje u odluci od 21. listopada 2016., sporni uvjet prema tužiteljevu mišljenju ne omogućuje postizanje dvostrukog cilja, odnosno, s jedne strane, da na raspolaganju bude visokokvalificirano osoblje koje je odmah sposobno za rad i, s druge strane, da se uredi status privremenih i ugovornih zaposlenika koji su u neprekinutom i duljem razdoblju bili zaposleni pri Komisiji, što je u interesu službe.
- 25 Kao prvo, tužitelj smatra da ništa ne omogućuje pretpostaviti da „bi on bio manje spreman odmah za rad” od drugog službenika koji je koristio dulji dopust (npr. roditeljski dopust ili dopust za služenje vojnog roka), ali ima manje radnog staža.
- 26 Sporni uvjet krši i načelo jednakog postupanja jer se prema kandidatima različito postupalo bez objektivnog razloga, ovisno o vrsti dopusta koji su koristili tijekom dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja prijave na interni natječaj COM/02/AST/16 (AST 2). Prema tužiteljevu mišljenju, tijelo za imenovanje je pogrešno smatralo da se to načelo poštovalo jer se prema svim kandidatima koji su uzeli dopust iz osobnih razloga ili neplaćeni dopust postupalo na isti način. Isto tako, ta razlika u postupanju ne može se objasniti činjenicom da, za razliku od službenika koji su koristili dopust za osobne potrebe, službenici koji su uzeli roditeljski ili obiteljski dopust ostaju u zajedničkom sustavu zdravstvenog osiguranja EU-a i nastavljaju stjecati mirovinska prava.
- 27 Naposljetku, tužitelj osporava da je njegov dopust osobni odabir koji nema veze s interesom službe. S jedne strane, takav se dopust u skladu s člankom 17. Uvjeta zaposlenja odobrava samo ako je zahtjev u skladu s interesom službe. S druge strane, taj bi mu dopust olakšao stručno usavršavanje, koje bi trebalo uzeti u obzir u skladu s člankom 24.a Pravilnika o osoblju.
- 28 Kao drugo, tužitelj smatra da cilj uređenja statusa službenika koji su radili pri Komisiji nema nikakvu osnovu u obavijesti o natječaju. Osim toga, navedena obavijest predviđa, među ostalim, da kandidati moraju imati radno iskustvo od najmanje 42 mjeseca, koji ne moraju nužno biti uzastopni.
- 29 Iz tih razloga sporni uvjet povređuje članke 24.a i 27. Pravilnika o osoblju jer nema veze sa zaslugama službenika koji su kandidati na internom natječaju COM/02/AST/16 (AST 2).

30 U svakom slučaju, tužitelj u biti tvrdi, uzimajući u obzir kratko trajanje njegova dopusta, da sporni uvjet vodi do rezultata koji je neproporcionalan u odnosu na cilj koji se želi postići obaviješću o natječaju.

31 Komisija osporava argumentaciju tužitelja.

Ocjena Općeg suda

32 Sukladno članku 24.a Pravilnika o osoblju:

„Unija olakšava daljnje osposobljavanje i usavršavanje dužnosnikâ koje je spojivo s pravilnim funkcioniranjem službe i u skladu je s njezinim interesima.

Takvo se osposobljavanje i usavršavanje uzima u obzir za potrebe promaknuća tijekom karijere.”

33 U članku 27. prvom stavku Pravilnika o osoblju propisano je:

„Zapošljavanje se provodi kako bi institucija dobila najsposobnije, najučinkovitije i najčasnije dužnosnike koji se odabiru na najširoj mogućoj zemljopisnoj osnovi među državljanima država članica Unije. Nijedno radno mjesto nije rezervirano za državljane jedne od država članica.”

34 U prvom redu, valja podsjetiti na načela utvrđena u sudskoj praksi u vezi s uvjetima i postupcima za organizaciju natječaja.

35 Kao prvo, osnovna uloga obavijesti o natječaju je obavješćivanje zainteresiranih osoba što je preciznije moguće o naravi uvjeta koji se zahtijevaju za dotično radno mjesto kako bi im se omogućilo da ocijene mogu li se prijaviti na natječaj (vidjeti presudu od 31. siječnja 2006., Giulietti/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, t. 63. i navedenu sudsku praksu).

36 Kao drugo, institucija u tom pogledu ima široku diskrecijsku ovlast za odlučivanje o kriterijima sposobnosti koji se zahtijevaju za slobodno radno mjesto i za odlučivanje, na temelju tih kriterija i, općenitije, u interesu službe, o uvjetima i postupcima za organizaciju natječaja (vidjeti, u tom smislu, presude od 9. listopada 2008., Chetcuti/Komisija, C-16/07 P, EU:C:2008:549, t. 76. i 77. i navedenu sudsku praksu; od 31. siječnja 2006., Giulietti/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, t. 63. i navedenu sudsku praksu, i od 13. prosinca 2006., Heus/Komisija, T-173/05, EU:T:2006:392, t. 36. i navedenu sudsku praksu).

37 Međutim, izvršavanje diskrecijske ovlasti koju institucija ima u području organizacije natječaja, posebno u pogledu uvjeta prihvatljivosti mora biti u skladu s obvezujućim odredbama članka 27. prvog stavka i članka 29. stavka 1. Pravilnika o osoblju. Članak 27. prvi stavak Pravilnika o osoblju na obvezujući način utvrđuje svrhu svakog zapošljavanja, a članak 29. stavak 1. Pravilnika na isti način određuje okvir za postupke radi popunjavanja slobodnih radnih mjesta. Slijedom toga, ta se ovlast uvijek mora izvršavati u odnosu na uvjete vezane uz slobodna radna mjesta i, općenito, u interesu službe (vidjeti presudu od 13. prosinca 2006., Heus/Komisija, T-173/05, EU:T:2006:392, t. 37. i navedenu sudsku praksu; vidjeti također u tom smislu presudu od 17. studenoga 2009., Di Prospero/Komisija, F-99/08, EU:F:2009:153, t. 28. i 29. i navedenu sudsku praksu).

38 Što se tiče konkretno uvjeta kojima se ograničava pristup kandidata natječaju, ako su se njima doista mogle ograničiti mogućnosti za zapošljavanje najboljih kandidata u smislu članka 27. prvog stavka Pravilnika o osoblju, iz toga ne proizlazi da je svaki uvjet koji se odnosi na takvo ograničenje protivan navedenom članku. Naime, diskrecijska ovlast uprave prilikom organizacije natječaja i, općenitije, interes službe koji instituciji omogućuju da postavlja uvjete koje smatra prikladnima i koji ograničavaju pristup kandidata natječaju, a time i njihov broj, ipak ne podrazumijeva opasnost od toga

da se ugrozi cilj osiguranja sudjelovanja najsposobnijih, najučinkovitijih i najčasnijih kandidata u smislu članka 27. prvog stavka Pravilnika o osoblju (vidjeti u tom smislu presudu od 17. studenoga 2009., Di Prospero/Komisija, F-99/08, EU:F:2009:153, t. 30.).

- 39 U tom pogledu i kako tvrdi Komisija, sudska je praksa već smatrala da ne postoji obveza da se na interni natječaj u instituciji prime sve osobe koje se nalaze u njezinoj službi. Takva bi obveza značajno ugrozila njezinu široku diskrecijsku ovlast (vidjeti u tom smislu presude od 9. listopada 2008., Chetcuti/Komisija, C-16/07 P, EU:C:2008:549, t. 70. do 76., i od 24. rujna 2009., Brown/Komisija, F-37/05, EU:F:2009:121, t. 68.). Njezinim službenicima i dužnosnicima ne može se priznati nikakvo apsolutno pravo za sudjelovanje u internom natječaju institucije (vidjeti u tom smislu presude od 6. ožujka 1997., de Kerros i Kohn-Berge/Komisija, T-40/96 i T-55/96, EU:T:1997:28, t. 39., i od 8. studenoga 2006., Chetcuti/Komisija, T-357/04, EU:T:2006:339, t. 42.).
- 40 Također se ne smatraju suprotnima članku 27. prvom stavku Pravilnika o osoblju uvjeti koji ograničuju pristup kandidata natječaju koji predstavljaju opasnost za cilj osiguranja sudjelovanja najboljih kandidata (vidjeti, u tom smislu, presude od 6. ožujka 1997., Kerros i Kohn-Berge/Komisija, T-40/96 i T-55/96, EU:T:1997:28, t. 40. i od 17. studenoga 2009., Di Prospero/Komisija, F-99/08, EU:F:2009:153, t. 32.).
- 41 Kao treće, valja podsjetiti da se, uzimajući u obzir široku diskrecijsku ovlast koja je dodijeljena institucijama u ovom području, nadzor Općeg suda koji se odnosi na poštovanje uvjeta vezanog za interes službe mora ograničiti na to je li institucija djelovala u razumnim granicama koje se ne mogu dovoditi u pitanje i je li se očito pogrešno koristila svojom diskrecijskom ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 19. lipnja 2015., Z/Sud, T-88/13 P, EU:T:2015:393, t. 106.).
- 42 Kao drugo, također valja podsjetiti pod kojim uvjetima institucije mogu tražiti od kandidata na internom natječaju da dokažu trajanje radnog staža.
- 43 U tom pogledu, već je presuđeno da je zahtjev za postojanje određenog broja godina radnog staža odgovarajuće sredstvo kako bi se zajamčilo da dužnosnici imaju svojstva iz članka 27. prvog stavka Pravilnika o osoblju i, prema tome, kako bi se osigurao interes službe. Naime, određeni staž i značajno iskustvo u institucijama Europske unije su „jasna naznaka” postojanja traženih kvaliteta (vidjeti, u tom smislu, presudu od 13. prosinca 2006., Heus/Komisija, T-173/05, EU:T:2006:392, t. 40. i navedenu sudsku praksu).
- 44 Takav uvjet staža osigurava da su osobe koje sudjeluju na internom natječaju dio upravnog sustava koji se primjenjuje na administrativno osoblje institucija, uključujući pravila koja se odnose na ocjenjivanje i disciplinu, tijekom određenog razdoblja i da su dokazale svoje sposobnosti u tom okviru. Postupak zapošljavanja osigurava dakle instituciji natječaj za dužnosnike koji su najsposobniji, najučinkovitiji i najčasniji prema ocjeni same institucije (vidjeti, u tom smislu, presudu od 13. prosinca 2006., Heus/Komisija, T-173/05, EU:T:2006:392, t. 41.).
- 45 Tako je sudska praksa već priznala uvjete radnog staža u trajanju od tri godine (presude od 6. ožujka 1997., Kerros i Kohn-Berge/Komisija, T-40/96 i T-55/96, EU:T:1997:28, t. 47. i od 17. studenoga 2009., Di Prospero/Komisija, F-99/08, EU:F:2009:153, t. 31.), od pet godina (presuda od 13. prosinca 2006., Heus/Komisija, T-173/05, EU:T:2006:392, t. 38., 40. i 42.) i od deset godina (presuda od 21. studenoga 2000., Carrasco Benítez/Komisija, T-214/99, EU:T:2000:272, t. 56. i 61.) jer je u tim predmetima dotična institucija izvršila svoju široku diskrecijsku ovlast uz poštovanje uvjeta koji se odnosi na interes službe.
- 46 S druge strane, dodatni uvjet, koji se osim određenog radnog staža sastoji od toga da su dužnosnici ili službenici koji su kandidati bili u službi institucije neprekidno tijekom razdoblja iz tog uvjeta o stažu, može rezultirati isključenjem iz internog natječaja dužnosnika ili službenika čiji je staž jednak ili dulji

od onoga koji se zahtijeva potonjim uvjetom. Iz toga slijedi da se, u nedostatku obrazloženja institucije, takav zahtjev mora smatrati nezakonitim (vidjeti, u tom smislu, presudu od 6. ožujka 1997., Kerros i Kohn-Berge/Komisija, T-40/96 i T-55/96, EU:T:1997:28, t. 48. do 54.).

- 47 U ovom slučaju nesporno je da se u glavi III., naslovljenoj „Prihvatljivost”, članku 2.1. točkama (a) i (b) obavijesti o natječaju od kandidata zahtijeva ne samo da imaju radni staž od najmanje 42 mjeseca, koji nisu nužno uzastopni, nego i da su dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja elektroničke prijave bili zaposleni u Komisiji te da su tijekom tih dvanaest mjeseci proveli u administrativnom statusu aktivne službe, na dopustu za služenje vojnog roka, roditeljskom ili obiteljskom dopustu, upućivanju u interesu službe ili upućivanju na zahtjev u razdoblje koje nije dulje od šest mjeseci.
- 48 Stoga se čini da obavijest o natječaju zahtijeva da su tijekom razdoblja od dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja elektroničke prijave kandidati neprekidno bili u službi Komisije u administrativnim statusima navedenima u točki 47. ove presude, među kojima se među ostalim ne nalazi dopust za osobne potrebe.
- 49 Valja utvrditi da sporni uvjet za posljedicu ima isključenje iz internih natječaja, navedenih u obavijesti o natječaju, određenih dužnosnika ili službenika koji su dokazali postojanje radnog staža duljeg od 42 mjeseca zahtijevanog u obavijesti o natječaju samo zato što nisu bili u službi Komisije neprekidno tijekom razdoblja od dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja elektroničke prijave, primjerice zato što su uzeli dopust za osobne potrebe, makar i kratkog trajanja. To je uostalom tužiteljev položaj, koji je dokazao staž od 69 mjeseci, ali je uzeo dopust za osobne potrebe u trajanju od dva mjeseca tijekom dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja elektroničke prijave.
- 50 Međutim, kako bi opravdala sporni uvjet Komisija se ograničava na navođenje toga da je cilj navedenog uvjeta zapošljavanje ne samo zaslužnih i visokokvalificiranih dužnosnika, nego i to da su oni spremni odmah početi raditi zahvaljujući svojem dokazanom iskustvu. U tom pogledu, točno je da je taj cilj izričito naveden pod naslovom „Opći okvir” u obavijesti o natječaju. Međutim, Komisija ne navodi nijednu posebnu okolnost povezanu s karakteristikama slobodnih radnih mjesta koja podrazumijeva da su samo oni službenici koji su bili neprekinutoj službi Komisije tijekom dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja elektroničke prijave sposobni odmah početi raditi i, slijedom toga, da službenici koji nisu bili u službi Komisije neprekidno tijekom tog razdoblja, osobito zato što su uzeli dopust za osobne potrebe, budu isključeni iz spornog internog natječaja, iako su dokazali radni staž dulji od zahtijevana 42 mjeseca.
- 51 U tim okolnostima, za Komisiju se treba smatrati da je svoju diskrecijsku ovlast iskoristila na očito pogrešan način uvrštavanjem u obavijest o natječaju dodatnog uvjeta povezanog sa stažom u službi koji zahtijeva da su tijekom razdoblja od dvanaest mjeseci prije datuma zatvaranja elektroničke prijave kandidati bili u neprekidnoj službi Komisije.
- 52 U svakom slučaju, ne može se zaključiti da je službenik bio kvalificiraniji ili spremniji odmah za rad samo zato što se vrste njihovih dopusta razlikuju. Takvo rješenje nameće se tim više što sporni uvjet paradoksalno vodi do isključenja određenih službenika, poput tužitelja, iako su oni zbog kraćeg trajanja njihovih dopusta bili u većoj mjeri prisutni u posljednjih dvanaest mjeseci u službi Komisije od drugih službenika, kojima je ipak bilo dopušteno sudjelovanje na dotičnom internom natječaju. To utvrđenje nadalje osporava tvrdnju Komisije, koja je u odgovoru na pisano pitanje Općeg suda navela da se navedenim uvjetom daje prilika za imenovanje službenika koji su dokazali da to zaslužuju radom i stvarnom učinkovitošću, što se moglo ocijeniti u novije vrijeme i dakle na pouzdaniji način.
- 53 Isključivanje službenika koji su uzeli dopust za osobne potrebe nije opravdano ni s obzirom na ciljeve koji se žele ostvariti ni s obzirom na članak 27. prvi stavak Pravilnika o osoblju.

- 54 Taj se zaključak ne može pobiti navodnom opasnosti, na koju se na raspravi pozvala Komisija, da bi načelo nediskriminacije bilo povrijeđeno da su zasebni uvjeti prihvatljivosti bili predviđeni prema tome jesu li dotični službenici bili članovi ugovornog ili privremenog osoblja.
- 55 U tom pogledu, suprotno onome što je tvrdila Komisija u odgovoru na pisano pitanje Općeg suda, nije važno da se radilo o prvim internim natjecajima koji su bili otvoreni ugovornom osoblju nakon reforme Pravilnika o osoblju iz 2013. i da zato nije postojala prethodna suprotna praksa. Taj je element tim manje relevantan jer u ovom slučaju tužitelj nije bio član ugovornog osoblja nego član privremenog osoblja. Osim toga i u svakom slučaju, Komisija je mogla uskladiti uvjete prihvatljivosti ugovornog osoblja s onima za privremeno osoblje, u skladu s načelima utvrđenima u sudskoj praksi.
- 56 Uzimajući u obzir sve te elemente i bez potrebe odlučivanja o mogućoj povredi članka 24.a Pravilnika o osoblju ili načela jednakog postupanja, valja prihvatiti prigovor nezakonitosti, jer se spornim uvjetom krši članak 27. prvi stavak Pravilnika o osoblju, i, slijedom toga, poništiti pobijanu odluku.

Zahtjev za naknadu štete

- 57 Budući da poništenje pobijane odluke, prema navodima tužitelja, nije dovoljno za popravljavanje nematerijalne štete za koju smatra da ju je pretrpio, on od Općeg suda zahtijeva da Komisiji naloži plaćanje iznosa od 5000 eura. Komisija odgovara da se u slučaju nepostojanja nezakonitosti kojom je zahvaćena pobijana odluka taj zahtjev, koji je prvi put iznesen pred Općim sudom, treba odbiti. U svakom slučaju, ako se pretpostavi da je ta odluka nezakonita, njezino poništenje bilo bi dovoljno za naknadu navodne neimovinske štete.
- 58 Valja podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, poništenje nezakonitog akta može samo po sebi predstavljati primjerenu naknadu štete i načelno dostatnu za sve neimovinske štete koju je taj akt mogao prouzročiti (presuda od 9. studenoga 2004., Montalto/Vijeće, T-116/03, EU:T:2004:325, t. 127.; vidjeti također u tom smislu presudu od 9. srpnja 1987., Hochbaum i Rawes/Komisija, 44/85, 77/85, 294/85 i 295/85, EU:C:1987:348, t. 22.).
- 59 Međutim, poništenje akta zahvaćenog nezakonitošću ne može samo po sebi predstavljati odgovarajuću naknadu kada, s jedne strane, pobijani akt sadržava izričito negativnu ocjenu tužiteljevih sposobnosti koja mu može naštetiti (vidjeti u tom smislu presude od 7. veljače 1990., Culin/Komisija, C-343/87, EU:C:1990:49, t. 27. do 29.; od 23. ožujka 2000., Rudolph/Komisija, T-197/98, EU:T:2000:86, t. 98., i od 13. prosinca 2005., Cwik/Komisija, T-155/03, T-157/03 i T-331/03, EU:T:2005:447, t. 205. i 206.) i kada je, s druge strane, tužitelj dokazao da je pretrpio neimovinsku štetu odvojivu od nezakonitosti na kojoj se temelji poništenje i koja se ne može posve popraviti tim poništenjem (presude od 6. lipnja 2006., Girardot/Komisija, T-10/02, EU:T:2006:148, t. 131., i od 19. studenoga 2009., Michail/Komisija, T-49/08 P, EU:T:2009:456, t. 88.).
- 60 U ovom slučaju tužitelj tvrdi da njegova neimovinska šteta proizlazi iz nemogućnosti Komisije da je zamijeni u istim uvjetima kao što su oni u kojima je trebalo organizirati natjecaj kako bi se zajamčilo jednako postupanje prema svim kandidatima i objektivnost ocjenjivanja.
- 61 Valja utvrditi da, s jedne strane, tužitelj ne prigovara Komisiji negativnu ocjenu sposobnosti koja mu može naštetiti i da, s druge strane, ne dokazuje da je pretrpio neimovinsku štetu odvojivu od nezakonitosti na kojoj se poništenje temelji.
- 62 U tim okolnostima i primjenom sudske prakse na koju se podsjeća u točkama 58. i 59. ove presude, Opći sud smatra da je neimovinska šteta koju je tužitelj mogao pretrpjeti zbog nezakonitosti pobijane odluke popravljena na odgovarajući način i u dovoljnoj mjeri njezinim poništenjem. Zahtjev za naknadu štete prema tome treba odbiti.

- 63 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da tužbu treba prihvatiti u dijelu u kojem se traži poništenje pobijane odluke i odbiti u preostalom dijelu.

Troškovi

- 64 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. U ovom slučaju, budući da Komisija nije uspjela u postupku, istoj valja naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu tužitelja.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (deveto vijeće),

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se odluka odbora za odabir na internom natječaju COM/02/AST/16 (AST 2) kojom se odbija prijava na natječaj RS.**
- 2. U preostalom dijelu tužba se odbija.**
- 3. Tužitelju se nalaže snošenje troškova.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 12. rujna 2018.

Potpisi